

GÖTEBORGS UNIVERSITET
STATSVETENSKAPLIGA INSTITUTIONEN

Hur utvecklas kandidater under en valkampanj?
En observationsstudie under valet till Young Mayor of
Lewisham

Kandidatuppsats Statsvetenskap HT 15
Författare: Mattias Byström
Handledare: Mikael Persson
Antal ord: 11928

Abstract

Flera studier har försökt utröna varför politiska kandidater engagerar sig. Färre studier har dock fokuserat på vad som händer när de väl har engagerat sig. Denna kandidatuppsats har följt en grupp politiska kandidater under en valkampanj till Young Mayor of Lewisham, London, under hösten 2015 för att med hjälp av en kvalitativ observationsstudie kunna studera deras utveckling över tid. Syftet med detta är att se huruvida teorier som politisk socialisation, politisk ambition samt politiskt självförtroende kan användas för att beskriva det som sker under valkampanjen med fokus på ungdomskandidaternas utveckling. Forskningsfrågan är tredelad och besvaras med olika aspekter på utveckling hos politiska kandidater som har inspirerats av Anderssons (2013) modell för situationspolitisk socialisation: interaktion med andra, gruppidentitet samt retorisk förmåga. Resultatet visar en tydlig positiv utveckling och vikten av politisk ambition i samspel med politiskt självförtroende med undantag för ett fåtal av gruppen på 10 observerade kandidater. Samtidigt visar uppsatsen nyttan av att se kandidaterna som medskapare till sin politiska socialisation snarare än passiva mottagare, speciellt vid skapandet av gruppidentitet. Studien beskriver hur kandidaterna gick från att vara nervösa skolungdomar till att i de flesta fall vara tränade och självsäkra politiska kandidater. Det visar sig också att det som tidigare har ställt upp i valet är de kandidater som visar högst grad av självständighet genom att bryta mot gruppens normer.

Nyckelord: Situationspolitisk socialisation, politisk ambition, politiskt självförtroende, ungdomsdemokrati, valkampanj

Innehållsförteckning

1. Inledning	3
1.1 Stadsdelen Lewisham	4
1.2 Young Mayor of Lewisham	4
2. Teori och tidigare forskning	6
2.1 Politisk socialisation	6
2.2 Politiskt självförtroende	8
2.3 Politisk ambition	10
3. Syfte och frågeställningar	11
4. Metod och material	13
4.1 Studiens design	13
4.2 Att få tillgång till fältet	14
4.3 Etiska överväganden och självreflexivitet	15
4.4 Observationsanteckningar	16
4.5 Studiens begränsningar	17
5. Resultat och analys	18
5.1 Sammanfattning av valkampanjen	18
5.2 Speciella händelser	21
5.3.1 Schema för utveckling	24
5.3.2 Utveckling - Interaktion med andra	27
5.3.3 Utveckling – Gruppidentitet	28
5.3.4 Utveckling - Retorisk förmåga	30
5.3.5 Utveckling – Sammanfattning	31
6. Slutsatser	32
7. Referenser	36
8. Appendix	
8.1 Bilaga 1	38
8.2 Bilaga 2	39

1. Inledning

Vad händer med politiska kandidater under en valkampanj? Vi vet relativt lite om själva valkampanjens påverkan på de enskilda kandidaterna och hur de utvecklas. Än mindre vet vi hur barn och ungdomar påverkas i en liknande situation. Måhända beror detta på att just barn och ungdomar sällan ställs inför ”riktiga” politiska val.

Traditionellt sett är de helt enkelt för unga för att ställa upp som kandidater och/eller väljare. Denna uppsats har en unik möjlighet att följa en grupp ungdomar, närmare bestämt 29 stycken, som ställer upp i valet till ”ung borgmästare” i stadsdelen Lewisham i södra London. Valet är i allra högsta grad ”riktigt”. Valet till ung borgmästare är inskrivet i Lewishams kommuns konstitution. Vinnarna tilldelas sammanlagt fyra olika ämbeten där borgmästaren förfogar över en budget. Eftersom kandidaterna faktiskt ställer upp till val torde man kunna anta att de faktiskt också vill vinna och att de kommer försöka utvecklas till det bättre under valkampanjen. Till detta kan man koppla det teoretiska ramverket kring politisk ambition, men också politisk självförtroende. Jag ställer här frågan: Hur utvecklas kandidaterna under valkampanjen? På en högre abstraktionsnivå är denna fråga sprungen ur ytterligare en fråga nämligen: Hur utvecklar politiska kandidater sina färdigheter? Utöver den breda forskningsfrågan kommer jag genom en beskrivande studie visa hur en grupp av 10 ungdomar utvecklas med fokus på tre aspekter/forskningsfrågor: interaktion med andra, gruppidentitet och retorisk förmåga. Detta görs genom en etnografisk deltagandestudie där jag följer kandidaterna under cirka åtta veckor, på plats i London. Denna unika möjlighet söker belysa ovan nämnda forskningsfråga och utreda huruvida kandidaterna utvecklar sina förmågor under valkampanjen. Men vad händer egentligen under valkampanjen? Med hjälp av tre teorier, som redogörs för i teoriavsnittet, kommer händelserna och resultatet att analyseras.

Forskningen har fokuserat på att utröna vilka faktorer som leder till att vissa personer ställer upp till val medan vissa inte gör det. Bland annat kan politiskt deltagande förklaras med resurser (se bland annat Brady et al. 1995). Annan forskning påvisar sambandet mellan föräldrarnas intresse och individuellt självförtroende. Det skall dock tilläggas att denna uppsats inte ämnar belysa *varför* kandidaterna har engagerat sig. Uppsatsen syftar, som belyses ovan, är snarare att beskriva vad som händer under valkampanjen.

1.1 Stadsdelen Lewisham

Lewisham är en stadsdel i de sydöstra delarna av London. Stadsdelen är organiserad som en fristående kommun kallad *London Borough of Lewisham* och är en av de tretton kommuner i London som betraktas som så kallade ”innerstadskommuner”. Totalt sett består London av 32 så kallade *boroughs*. Traditionellt sett har en stor del av stadsdelens befolkning funnit sin försörjning inom näringarna kopplade till de stora varven i dessa delar av London. När hamnen flyttade sin verksamhet till andra, mer lättillgängliga delar av floden Themsen, försvann också de arbetstillfällena där många av invånarna tidigare hade jobb. En stor del av arbetarna vid varven kom från en irländsk bakgrund, något som vid tiden skapade spänningar mellan de katolska irländarna och de protestantiska engelsmännen. Under 1960- och 1970-talen startade en omfattande invandring till denna del av London. Framförallt kom immigranter från de tidigare brittiska kolonierna, till exempel Jamaica, Trinidad och Tobago, Nigeria samt Indien och Pakistan. Lewisham är idag en mångkulturell stadsdel där en stor del av invånarna har annat än brittiskt ursprung. Stadsdelen har cirka 275 000 invånare varav cirka 25 % av invånarna (enligt 2011 års census) beskriver sig som *black african* eller *black caribbean*. Andelen *white british* har sjunkit från 56.9 % vid 2001 års census till 41.5 % vid 2011 års census (London Borough of Lewisham, Lewisham Council, 2012). Detta tyder på att Lewisham är en stadsdel i förändring, både demografiskt och socialt.

1.2 Young Mayor of Lewisham

På initiativ av borgmästaren Sir Steven Bullock startades år 2004 projektet *Young Mayor of Lewisham*. Projektet var det första i sitt slag och syftar till att engagera ungdomar inom stadsdelen dels för att de själva skall kunna påverka sin närmiljö och dels för att ungdomarna skall kunna göra sin röst hörd på ett effektivt sätt. Grundtanken bakom projektet är således att man vill korta ned avståndet mellan de ledande politikerna och ungdomarna. Projektet visade sig vara framgångsrikt och vid det senaste valet röstade över 50 procent av de röstberättigade ¹, en siffra som är betydligt högre än den vid de ordinarie brittiska valen vid en nationell jämförelse.

¹ I valet till ung borgmästare år 2015 röstade 55 % av de röstberättigade, se bilaga 2

Lewisham har även influerat andra kommuner runt om i Storbritannien till att införa liknande demokratiprojekt. Utöver *The Young Mayor Programme*, finns i stadsdelen också *The Young Citizens' Panel* som samlar in surveydata gällande ungdomars preferenser inom en rad områden samt *The Young Advisors* där man har veckovisa möten där man diskuterar ungas situation i stadsdelen. Många av de deltagande ungdomarna har engagerat sig i mer än en aktivitet. Till exempel besöker cirka 20-40 ungdomar det veckovisa mötet, samtidigt som man aktivt arbetar med kampanjer kring valet till ung borgmästare. *The Young Mayor of Lewisham*, i fortsättningen kallad "den unga borgmästaren", är ett direktvalt ämbete. Den unga borgmästaren väljs av elever mellan 11 och 18 års ålder vid de olika skolorna i stadsdelen samt de barn och ungdomar som är folkbokförda i stadsdelen men som av olika anledningar går i skola i någon annan stadsdel. Val hålls varje år och mandatperioden är således ett kalenderår och sammanlagt väljs fyra ungdomar för fyra olika positioner: en ung borgmästare (Young Mayor of Lewisham), en vice ung borgmästare (Deputy Young Mayor of Lewisham) samt två ledamöter av det brittiska ungdomsparlamentet (Members of the UK Youth Parliament).

Den unga borgmästaren förfogar över en budget om 30000 pund (år 2015). Budgeten beslutas i slutet av varje mandatperiod. Varje år kandiderar ett antal ungdomar för att försöka bli valda till en av de fyra platserna. Vid det senaste valet år 2015 ställde 29 kandidater upp². För att ställa upp som kandidat krävs att kandidaten är mellan 14 och 18 år gammal, har ett skriftligt tillstånd från sina föräldrar samt att de har en rekommendation från sin respektive skolor. Detta för att försäkra sig om att presumtiva kandidater har den tid och energi som krävs för att delta i projektet. Speciellt för projektet är också att kandidaterna skall vara politisk obundna till något parti. Man bedriver alltså politiskt arbete utan inblandning av de traditionella partierna.

Valkampanjen pågår under cirka fyra veckor. Där ges kandidaterna på olika sätt möjligheten att presentera sitt budskap och sin vision för det samtida och framtida Lewisham. Dels anordnas besök i stadsdelens olika skolor där kandidaterna får möjlighet att hålla ett kortare anförande och presentera sig och sin politik, dels

² Mer information om The Young Mayor of Lewisham finns på www.lewisham.gov.uk/youngmayor

anordnas gatukampanjer och dels ges kandidaterna möjlighet att spela in en kandidatvideo som publiceras på olika sociala medier. Fallet Lewisham torde vara representativt för det uppsatsen ämnar undersöka. Anledningen till att just Lewisham undersöks har sin förklaring i uppsatsförfattarens praktik i stadsdelen, hösten 2015. Det finns dock liknande demokratiprojekt på flera andra håll i London och Storbritannien.

2. Teori och tidigare forskning

De teorier som kommer fungera som ramverk för denna uppsats består till stor del av forskning rörande barn- och ungdomars socialiseringsprocess, speciellt situationspolitisk socialisation. Vidare redogörs också för begrepp som *politiskt självförtroende och politisk socialisation* samt *politisk ambition*. Dessa teorier kopplas genomgående till fallet Lewisham för att beskriva dess relevans för uppsatsen.

2.1 Politisk socialisation

Den sociologiska forskningen har sedan länge sysselsatt sig med att undersöka samspelet mellan olika människor på både makro-, meso- och mikronivå. Ett av nyckelbegreppen inom sociologin är socialisation som syftar till den process som fostrar individer in till ett större sammanhang och där normer och kultur projiceras till den yngre generationen. Ur denna teoretiska ingångsvinkel har det utvecklats olika undergrupper som syftar till att beskriva socialisationen utifrån en viss kontext. Bland annat finns begreppet politisk socialisation. Liksom socialisation i övrigt handlar det om ett överförande av normer och värderingar. Det som skiljer de två begreppen åt är ganska givet med tanke på det senare begreppets namn.

Politisk socialisation kan beskrivas som processer som direkt eller indirekt formar individens politiska preferenser, attityder och beteende under ungdomsåren och under åren som ung vuxen (Fox & Lawless 2014:502). Detta kan bland annat bestå i att man är en del av en grupp och därmed skapar en gruppidentitet. Det kan också bestå i att man redan vid tidig ålder utsattes för politiska aktiviteter som inte nödvändigtvis

handlade om partipolitik. Politisk socialisation kan också beskrivas som en pågående process som pågår under hela livet. Enligt detta synsätt stannar inte den politiska socialisationen vid barn- och ungdomsåren, utan fortsätter under hela vuxenlivet. Det kan förklaras genom olika livsfaser, utbildning och socio-ekonomisk status. Inom socialisationslitteraturen brukar man beskriva att denna socialisation sker med hjälp av olika socialisationsagenter. Man skiljer också på primär och sekundär socialisation där den primära socialisationen främst sker inom familjen och den sekundära socialisationen sker med hjälp av så kallade agenter. Bland dessa agenter spelar skolan, kamrater och olika organisationer en stor roll för individens socialisation gentemot samhället (Giddens 2007). Som beskrivits i inledningen finns en hypotes om att projektet den unga borgmästaren i sig kan fungera som socialisationsagent. Projektet skulle enligt Giddens kategorisering då bäst passa in under organisationer men också under kamrater eftersom flera av kandidaterna har träffat varandra tidigare. Man skulle här kunna anta att de äldre kandidaterna överför kunskap och värderingar till de yngre kandidaterna.

Annan forskning menar att synen på socialisationsprocessen som en process där en agent överför sin kunskap och sina värderingar till någon annan, främst ungdomar, är föråldrad. Man menar dels att denna inställning fokuserar alldeles för lite på själva mottagarna, alltså barnet eller ungdomen, och istället lägger för stor vikt vid socialisationsagenterna, alltså "givarna". Ur denna utveckling har teorin om situationpolitisk socialisation framsprungit. Andersson (2013) redogör i sin avhandling för ovan nämnda perspektiv där man fokuserar på kontext, förutsättningar och det rum där socialisationen äger rum. Han beskriver bland annat att: "Således är det grundläggande metodologiska antagandet att politisk socialisation är ett skeende i ett specifikt sammanhang som kan identifieras i människors pågående och förändrade *interaktion och handlingar*" (Andersson 2013:96-97). Detta perspektiv menar att barn och ungdomar är medskapare till sin socialisation snarare än passiva mottagare. Andersson skapar ett schema, eller en modell där han förklarar olika dimensioner av situationpolitisk socialisation:

- Partikularistisk och kontextuell: gäller ett skeende i ett specifikt sammanhang i vilket rummets karaktär är avgörande för vilka handlingar som blir möjliga.

- Deltagar- och handlingsorienterad: betonar individen som deltagare och vikten av dennes handlingar.
- Emancipatorisk: inbjuder till individens frigörelse och förändring.
- Dynamisk: bygger på öppenhet och oförutsägbarhet samtidigt som vissa anspråk ramsätter förutsättningarna för handling.

(Andersson 2013:101)

Enligt detta schema skulle fallet Lewisham kunna ses som ett rum istället för en separat socialisationsagent. Eftersom Anderssons schema betonar vikten av sammanhanget, rummets karaktär och individens deltagande och handlingar, försvinner fokus från projektet till förmån för deltagarna. Projektet och dess ursprungsnormer är fortsatt viktigt eftersom det är själva sammanhanget. Ingen av kandidaterna skulle befinna sig i samma situation om inte valet till ung borgmästare fanns. Därav kan man analysera kandidaternas handlingar och interaktion i den kontext och det sammanhang där de utövas.

2.2 Politisk självförtroende

Politisk effektivitet, eller *political efficacy*, är det teoretiska ramverk som redogör för individens känsla inför möjligheterna att göra politisk skillnad. Den engelska termen kanske bäst översätts till svenska med termen *politisk självförtroende* vilket jag i fortsättningen väljer att översätta termen till. Termen introducerades av de amerikanska forskarna Campbell, Gurin och Miller (1954) och har sedan vidareutvecklats inom ramen för den statsvetenskapliga och psykologiska forskningen (för vidare läsning, se Sohls (2014) avhandling *Youths Political Efficacy*). Sedan tidigt har politiskt självförtroende betraktats som en viktig kvalitet hos medborgarna. Det har setts som bra att individen skall vilja, och känna att den kan göra skillnad. Detta kan kopplas samman till diskussionen om vad som kännetecknar en god medborgare, en diskussion som varit föremål för flertalet normativa analyser. Sohl (2014) beskriver i inledningen till sin avhandling att politiskt självförtroende oftast har analyserats som kontrollvariabel i den tidigare forskningen. De tidigare studierna har kommit att skilja mellan internt och externt självförtroende. Det interna självförtroendet syftar till att individen måste uppleva sig själv som en duglig politisk kandidat. Det externa självförtroendet bygger på att det politiska systemet lyssnar på

medborgaren. Teorin kan alltså sägas förutsätta att individen har kapaciteten att bedöma sin egen förmåga relaterad till andra och att individen kan se ett visst resultat efter en viss handling. Medan den tidiga forskningen fokuserade på ett inkluderande, endimensionellt ramverk, har den modernare forskningen försökt att bredda och fördjupa teorin, bland annat genom att beskriva politisk effektivitet som dels den individuella självbilden och dels bilden av det demokratiska styret (Sohl 2014:27). Fow och Lawless (2005) testar också bland annat hypotesen om att politiskt självförtroende, i kombination med variabeln politisk uppväxt leder till ökad politisk ambition. I studien utforskar de sambandet genom att genomföra en surveystudie där man frågar människor som jobbar inom de sektorer där flest politiker i dagens USA har sin bakgrund och/eller återfinns: juridik, ekonomi, utbildningssektorn och den politiska/aktivistsektorn, om de bedömer sig vara lämpliga att ställa upp i ett politiskt val (Fox & Lawless 2005:647). Deras analys visar att den som tycker sig vara väldigt lämpad att ställa upp i ett val också är 37 % mer sannolik att faktiskt ställa upp som politisk kandidat jämför med de som uppgav att de kvalificerade, och ännu mer sannolika jämfört med de som upplevde sig som okvalificerade (Fox & Lawless 2005:652).

Som forskningen visar finns det alltså skäl att tro att upplevt politiskt självförtroende är signifikant gällande huruvida en kandidat väljer att ställa upp i ett val eller inte. I fallet Lewisham har kandidaterna redan ställt upp i valet när jag träffar dem. Politiskt självförtroende kommer alltså inte användas för att beskriva varför kandidaterna har engagerat sig från första början. Man kan dock anta att det finns ett samband mellan politisk självförtroende och sättet man agerar på under själva valkampanjen. Särskilt med tanke på att politiskt självförtroende också har undersökts av forskare inom de psykologiska vetenskaperna. Bland annat har man försökt förklara hur politiskt självförtroende skapas hos individen. Levy (2013) beskriver att studier visar att självförtroende ofta härstammar från situationer där man lärt sig bemästra olika färdigheter (Levy 2013:362). Har man hållit flera politiska tal tidigare och utvecklats åt endera hållet, kan det politiska självförtroendet antingen sjunka eller stiga. Detta faktum förefaller vara tämligen naturligt och kan enkelt beskrivas genom talesättet ”övning ger färdighet”. Det är dock en viss skillnad mellan en faktisk uppfattad färdighet och självförtroende eftersom det senare bygger på individens egna tankar om sig själv. Kandidaterna i denna uppsats kommer att observeras med detta i åtanke.

Deras utveckling kan delvis beskrivas med politiskt självförtroende där fokus kommer att ligga på hur de uppträder. Det är genom en observationsstudie svårt att kontrollera för politiskt självförtroende på annat sätt än genom att bedöma kandidaternas handlingar och interaktion med andra. Lär de sig av sina misstag och/eller blir de bättre och mer självsäkra under tiden?

2.3 Politisk ambition

Vad är egentligen ambition? Ambition skulle kunna beskrivas som individens vilja att nå framgång. Denna vilja kan ta sig olika uttryck beroende på vilket mål som önskas nås. Den tidiga forskningen på politisk ambition antog att människan var en rationell varelse med belöningsmotiv som bakomliggande orsak till sitt engagemang.

Politikerns främsta drivkraft bestod enligt denna teori i ett självuppfyllande snarare än en vilja att tjäna folket och tillsammans nå ett högre socialt mål (Öhberg 2011). Dessa teorier har sedan vidareutvecklats där både psykologiska och sociologiska förklaringsmodeller har etablerats. Fältet är alltså idag mångfacetterat. Politisk ambition kopplas oftast samman med viljan att göra politisk karriär. En politiskt ambitiös individ vill antagligen bli invald i någon form av beslutande församling till exempel kommunfullmäktige eller till och med riksdagen. Patrik Öhberg (2011) undersöker i sin avhandling huruvida svenska politiker bär på några karriärambitioner. Öhberg redogör för det teoretiska ramverk som avhandling utgår ifrån, däribland en beskrivning om vad andra forskare anser vara kännetecknande för ambition. Dessa är:

- Ambition handlar om att vara tillräcklig självdisciplinerad och bestämd för att kunna nå sitt mål
 - Det som man vill uppnå måste ta sig uttryck i ett agerande
 - Ambition handlar om långsiktighet och inte impulshandlingar
 - Att nå det eftersökta målet ska vara svårt
- (Öhberg 2011:40-41)

Denna teoretiska definition tydliggör vad ambition egentligen är, eller åtminstone skulle kunna vara. Kommer den politiska kandidaten att visa på uthållighet, långsiktighet och bestämdhet eller kommer hon låta sig nedslås av motgångar? Detta

resonemang torde också vara relevant när man skall beskriva utveckling hos politiska kandidater. Viljan att nå framgång borde alltså höra samman med ett långsiktigt förbättringsarbete där kandidaten strävar efter att nå ny kunskap och utveckla sina färdigheter.

I sin artikel ”Uncovering the origins of the gender gap in political ambition” undersöker forskarna Fox och Lawless politisk ambition i tidig ålder. Av deras studie framgår tydligt att den politiska ambitionen hos pojkar och flickor skiljer sig åt väsentligt (Fox & Lawless 2014:502). Det som förenar de båda är dock att ungdomar i allmänhet sällan strävar efter att i framtiden bli valda till ett politiskt ämbete. Trots detta kan man alltså reda i relativt tidig ålder se en viss struktur mellan de båda könen där pojkarna har en större ambition att göra politisk karriär. Man kan också se att politisk aktivitet som ung leder till ett ökat politiskt intresse och deltagande i vuxen ålder (Fox & Lawless 2014:504). Det verkar alltså finnas ett samband mellan politisk socialisation och politisk ambition.

3. Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att genom en beskrivande studie visa hur kandidaterna i valet till *ung borgmästare* i stadsdelen Lewisham utvecklas under valkampanjen. Jag antar att politiska kandidater förväntas ha vissa förmågor för att kunna mäta förändring över tid med grund i Anderssons (2013) modell för situationspolitisk socialisation som belyser vikten av individens förändrade handlingar och interaktion. Dessa är:

1. Interaktion med andra: En politisk kandidat kan förväntas kommunicera med såväl väljare som andra individer för att få fram sitt budskap och framställa sig som förtroendeingivande
2. Gruppidentitet: En politisk kandidat hör oftast till ett större sammanhang. I denna uppsats består gruppen av 29 kandidater varav 10 kommer observeras noggrannare.

3. Retorisk förmåga: En politisk kandidat bör kunna förmedla sitt budskap på ett förståeligt sätt. Utvecklingen av denna förmåga torde kunna mätas med observationer över tid.

I introduktionen redogjordes för de praktiska förutsättningar som rör valet samt en kort beskrivning av stadsdelen i stort. Tidigare forskning har framförallt fokuserat på *varför* politiska kandidater engagerar sig. Denna uppsats kan därför skänka ett visst ljus över, och beskriva, vad som händer med individerna under valkampanjprocessen. För att möjliggöra denna beskrivning ställs tre specifika forskningsfrågor som ha sin grund i de tre aspekter som redogörs för ovan. Det som också ligger till grund för forskningsfrågan har sin grund i observationen att *något* händer med kandidaterna under valkampanjen. Frågan är då: *vad?* För att göra utvecklingen enklare att beskriva har jag under resultatavsnittet valt att operationalisera de grader och mått av utvecklingen som uppsatsen ämnar beskriva.

Den i teoriavsnittet nämnda definitionen av ambition förefaller lämplig att använda som ramverk. Uppsatsen avser beskriva hur förändringar sker över tid (om än begränsad). Målet (att vinna valet) förefaller svårt att nå eftersom kandidaterna trots allt tävlar med 28 andra individer. För att nå målet behövs alltså självdisciplin och agerande från kandidatens sida. Politisk ambition kan därmed hjälpa till att beskriva händelserna under valkampanjen. Politisk självförtroende är däremot svårare att beskriva varför jag mest kommer fokusera på synbara tecken på självförtroende vilket beskrivs löpande under resultatavsnittet.

För att konkretisera syftet med uppsatsen ställer jag en bred och generell forskningsfråga: *Hur utvecklas kandidaterna i valet till ung borgmästare i Lewisham under valkampanjen?* Denna forskningsfråga specificeras till tre underfrågor som har sin grund i ovan nämnda resonemang om politiska kandidaters förmågor, och det är dessa specifika frågor som i uppsatsen kommer besvaras. Dessa frågor är:

- Hur utvecklas kandidaterna vad gäller deras interaktion med andra under valkampanjen?
- Hur utvecklar kandidaterna gruppidentiteten under valkampanjen?

- Hur utvecklas kandidaternas retoriska förmåga under valkampanjen?

Över tid utvecklades den generella forskningsfrågan till de tre underfrågorna. För att kunna analysera de observationer av kandidaternas utveckling som gjordes under hösten 2015 används tre olika teoretiska perspektiv: politisk socialisation, politiskt självförtroende samt politisk ambition.

4. Metod och material

Denna uppsats tar sitt metodologiska avstamp i den kvalitativa forskningsmetodiken. För att bäst kunna besvara de forskningsfrågor som ställs, måste man göra beskrivningar och iakttagelser på mikronivå. Andersson (2013) nämner bland annat pågående och förändrade handlingar och interaktion som två av de viktiga elementen i teorin om situationspolitisk socialisation. Fokus kommer därför ligga på utveckling i form av interaktion med andra (både vuxna, kandidater och potentiella väljare), gruppidentitet (skapande av eller avsaknad av) samt retorisk förmåga (blir de bättre politiska talare med tiden?). Operationaliseringen av dessa begrepp presenteras under rubriken *schema för utveckling*. För att kunna undersöka detta används etnografiska forskningsmetoder i form av direktobservationer under cirka åtta veckors tid, på plats i London hösten 2015. Observationsstudier har likt andra forskningsmetoder både styrkor och svagheter. Nedan redogörs för de metodologiska avvägningar som gjorts för just denna uppsats.

4.1 Studiens design

För att kunna besvara forskningsfrågan har jag valt att göra en kvalitativ observationsstudie. Analysenheterna i studien är 10 kandidater i valet till *ung borgmästare* i Lewisham, London. För att kunna fånga upp komplexa skeenden och processer under valkampanjen har jag valt att anta rollen som observatör utan att för den skull komma kandidaterna för nära. Urvalet av analysenheterna har gjorts för att, på grund av utrymmesskäl, tydligare kunna beskriva kandidaternas utveckling. Det hade varit närmast omöjligt att i detalj redogöra för 29 kandidater. Ett argument för

detta är att vissa kandidater var frånvarande relativt ofta. Detta leder till problem då man knappast kan urskilja någon utveckling hos någon som är frånvarande, vilket också kan ses som en svaghet hos den etnografiska studien. Därutöver kan jag inte heller kontrollera för skeenden eller eventuellt viktiga händelser som sker utanför mitt observationsfält.

En grupp av 10 kandidater kommer att vara föremål för min undersökning. Eftersom jag inte på förhand har någon kunskap om de olika kandidaterna, har urvalet gjorts efter det att praktikperioden startade. Mitt urval av kandidater består av ett antal typexempel av kandidater som ofta var närvarande. Det fanns dock fler än 10 kandidater som närvarade ofta varför jag också kunde ha valt dem. I början av praktikperioden gjorde jag ett urval av ett antal kandidater som jag trodde skulle vara närvarande ofta, eftersom de hade kommit till alla informationstillfällen samt övriga möten. Dessutom ville jag ha en blandning av olika åldrar representerade och av den anledningen valde jag bort några av de övriga kandidaterna. Eftersom ett av målen med observationsstudien är att iakttä och i viss mån också interagera, kunde jag inte söka upp kandidater som inte ville medverka aktivt i valkampanjen. Av den anledningen kan mitt val att studieobjekt sägas kunna vara ett bekvämlighetsurval (Esaiasson et al 2012:188).

4.2 Att få tillgång till fältet

Att få tillgång till fältet kan beskrivas som en de största svårigheter som kan inträffa när man avser göra en observationsstudie (Esaiasson et al. 2012:309). Det krävs en balansakt för att forskaren dels skall kunna komma studieobjekten nära men ändå behålla viss distans, dels för att invinna förtroende. Dessutom finns vissa rent fysiska hinder såsom att faktiskt få tillgång till de rum där studieobjekten uppehåller sig, till exempel vid slutna möten. En observationsstudie bygger givetvis på det faktum att den som utför studien faktiskt har möjlighet att observera något. Jämfört med till exempel statistiska analyser där förstahandsdata inte skall insamlas, inbjuder detta faktum till såväl problem som möjligheter. I detta fall gavs jag genom min praktik vid London Borough of Lewisham möjligheten att komma studieobjekten nära. Under tio veckor gjorde jag praktik vid Young Mayor Team vilket är den grupp av tjänstemän som organiserar, administrerar och bär ansvar för flera av de

ungdomsdemokratiseringsåtgärder som görs i kommunen. Genom mina arbetsuppgifter gavs jag tillgång till så gott som alla kampanjtillfällen, möten med Young Advisors samt övriga aktiviteter som rör projektet såsom workshops och events.

4.3 Etiska överväganden och självreflexivitet

Vid genomförandet av en kvalitativ studie är det av största vikt att noggrant överväga och reflektera över olika etiska aspekter av studien. Bland annat kan nämnas att det är forskarens uppgift att säkerställa forskningsobjektets säkerhet under alla omständigheter (Marshall & Rossman 2015:52). Skulle deltagarnas säkerhet någon gång äventyras, krävs av forskaren att man avbryter studien trots att detta skulle ödelägga det redan utförda arbetet. I denna studie tas hänsyn till en rad etiska överväganden. För det första är studieobjekten under 18 år. Detta faktum kräver att man betar sig på ett sätt som inte kan uppfattas som ett försök till att få studieobjekten att göra saker de inte hade intentioner att göra eller att säga saker de inte vill säga. Vidare har jag till mina handledare lämnat in ett utdrag ur polisregistret för att säkerställa transparens och tydlighet vad gäller min personliga bakgrund. Under hela praktiktiden kommer jag att bära med mig mitt utdrag från polisregistret för att undvika att jag på onödig grund tvingas lämna en lokal där barn och ungdomar uppehåller sig. För det andra gäller det att redovisa syftet med studien gentemot studieobjekten. I detta fall redogjorde min handledare för det faktum att jag deltog i deras aktiviteter i egenskap av praktikant, men att jag också skulle föra anteckningar för en studie. Detta kan ses som problematiskt då man vid en observationsstudie ämnar undersöka och belysa skeenden som inte hade framkommit vid till exempel en intervjusituation. Trots detta är det i den metodologiska litteraturen rekommenderat att man informerar studieobjekten om sina intentioner (Marshall & Rossman 2015:56).

I ljuset av de etiska övervägandena väljer jag i denna studie att anonymisera studieobjekten. Detta för att säkerställa deras rätt till personlig integritet. Det är också problematiskt att tillskriva studieobjekten personliga egenskaper och beskriva händelser där de har varit inblandade. Beträktarens verklighet och den verklighet studieobjektet upplever kan skilja sig åt.

Förutom de etiska övervägandena bör också en kvalitativ studie uppmärksamma överväganden vad gäller forskarens självreflexivitet (Se till exempel O'Reilly 2009 eller Alvesson & Skjöldberg 2010). Med självreflexivitet menas att forskaren reflekterar över och är öppen med sin ingångspunkt till studien (O'Reilly 2009:189). Detta är av speciell vikt vid observations- och deltagandestudier där forskaren i viss mån själv är delaktig i de skeenden hon iakttar och också själv väljer ut den information som kan anses som viktig för studien. Det är ett etablerat faktum att en observationsstudie knappast kan beskriva hela sanningen och alla skeenden. Snarare beskrivs det forskaren lade märke till under tidens gång. Fenomenet kan belysas genom ett citat: "In the very act of constructing data out of experience, the qualitative researcher singles out some things as worthy of notes and relegates others to the background" (Wolcott 1994:13). Forskaren tillskriver alltså vissa saker som mer relevanta än andra. Detta är inte nödvändigtvis problematiskt om man är öppen med sina egna begränsningar. I detta fall kan nämnas att jag är äldre än mina studieobjekt. Jag har således liten eller begränsad kunskap om deras livssituation och vi, studieobjekten och jag, befinner oss i olika livsfaser. Vidare kommer studien att utföras i England vilket innebär dels en språklig och dels en kulturell utmaning. Jag har också en professionell relation till studieobjekten i och med min roll som praktikant på den förvaltning som administrerar ungdomsdemokratiprojekten. I litteraturen beskrivs ett särskilt fenomen som kallas *going native* (se bland annat Esaiasson et al. 2012:317; O'Reilly 2009:87ff). Detta innebär kortfattat att forskaren "blir ett" med sitt forskningsobjekt och blir en del av det fenomen hon studerar. Som jag tidigare har motiverat så kommer jag att upprätthålla en professionell attityd gentemot kandidaterna genom min roll som praktikant. Dessutom spenderar jag i sammanhanget en relativt kort tid med dem och därför bedömer jag det som mindre troligt att jag blir en del av deras kultur och sammanhang. Övriga etiska och reflexiva dilemman som presenteras ovan kommer att beaktas i största möjliga mån.

4.4 Observationsanteckningar

Under hela observationsprocessen kommer jag att föra så kallade fältanteckningar. Med detta menas helt enkelt att man för kortare och enklare anteckningar för att sedan kunna gå tillbaka och renskriva materialet. Fördelen med denna metod är att observatören torde ha större möjlighet att minnas vad som faktiskt hände vid

observationstillfället. Användningen av fältanteckningar torde också bidra till en ökad validitet då risken för missförstånd och försämrade minnesbilder minskar. O'Reilly (2009) rekommenderar starkt att man för löpande anteckningar för att enklare kunna sammanställa *speciella händelser*³ som forskaren bedömer som relevanta (O'Reilly 2009:73). Fältanteckningarna kommer tillsammans med övriga minnesbilder ligga till grund för de renskrivna observationsanteckningarna som används som förstahandsdata i denna studie. Observationsanteckningarna följer en tidslinje och är organiserade så att forskaren enkelt skall kunna gå igenom dem i efterhand.

4.5 Studiens begränsningar

Att genomföra en etnografisk studie, i synnerhet en observationsstudie, kräver mycket av författaren. Dels skall man försöka förhålla sig objektivt till sina studieobjekt, dels skall man vara lyhörd och öppen inför alla tänkbara situationer man ställs in för och dels skall man för anteckningar som sedan kan renskrivas. Det handlar alltså om en avancerad balansgång där författaren måste göra en rad överväganden. Flera av dem har jag nämnt ovan, bland annat under etiska överväganden. Jag vill dock under detta stycke behandla denna uppsats begränsningar. Först vill jag tydliggöra det faktum att man inte kan befinna sig på flera platser samtidigt, i varje fall inte rent fysiskt. Jag kan alltså inte redogöra för händelser där jag inte var närvarande. Jag kan heller inte redogöra för utvecklingen hos kandidater som dök upp väldigt sällan. Skulle en händelse av vikt där jag inte var närvarande redovisas nedan kommer jag att förklara att den bygger på andrahandsuppgifter. I de fall citat återges har de översatts från engelska till svenska av författaren. Denna studie bygger också på en viss typ av händelse (en valkampanj) under en begränsad tid (hösten 2015) i en viss kontext. Alla dessa element blir mycket svåra att reproducera i en jämförande studie. Studien gör alltså inte anspråk på att beskriva en absolut sanning. Däremot kan studien vara en beskrivning på hur kandidater utvecklas under en valkampanj och därmed ge förslag till vidare forskning inom fältet, både vad gäller vuxna och ungdomar.

³ I originaltexten: *key events* (författarens översättning)

5. Resultat och analys

Under denna rubrik kommer jag redogöra för de händelser och skeenden som inträffade i Lewisham, hösten 2015. För det första ges en kort sammanfattning av kandidaternas valkampanj. Detta för att ge läsaren en större inblick i processen och skapa en kontext. För det andra redogörs för så kallade ”speciella händelser” som visade sig vara av betydelse för händelseförloppet under valkampanjen. De följer en tidslinje vilket innebär att de redovisas i den ordning de faktiskt inträffade. För det tredje redogörs för händelser enligt de tre forskningsfrågorna som fokuserar på interaktion med andra, gruppidentitet samt retorisk förmåga. Fokus ligger här på att beskriva kandidaternas utveckling och koppla detta till de teorier som redogjorts för ovan. Modellen är delvis inspirerad Andersson (2013) och hans modell för situationspolitisk socialisation som belyser vikten av deltagarnas handlingar och interaktion. Vidare presenteras ett enklare schema som beskriver utvecklingen hos kandidaterna över tid med nedslag i fyra tillfällen. Kandidaternas namn har anonymiserat för att värna om den personliga integriteten. För enkelhetens skull väljer jag att kalla dem kandidat 1, kandidat 2, kandidat 3 och så vidare. Som bilaga (bilaga 1) följer en kortare beskrivning där jag presenterar kandidaterna med kön och ungefärlig ålder.

5.1 Sammanfattning av valkampanjen

Fredagen den elfte september 2015 var den sista dagen för kandidater att anmäla sitt intresse för valet till ung borgmästare. Antalet ungdomar som anmälde sitt intresse visade sig vara rekordhögt. Hela 29 kandidater hade genomgått processen vilken innebar att de hade ett godkännande från såväl skola som föräldrar. Att de behövde föräldrarnas tillstånd förefaller sig naturligt då kandidaterna är under 18 år. Däremot var det något förvånande att skolans tillstånd också krävdes. Det hela hade dock en naturlig förklaring. Man ville helt enkelt, från kommunens sida, försäkra sig om att skolan bedömde kandidaterna som ambitiösa då en del av valkampanjen skulle förläggas till dagtid. Talen i skolorna skedde, av naturliga skäl, under skoltid. Kandidaterna förväntades därför ”ta igen” det missade skolarbetet under sin fritid. Det ska här dock tilläggas att skolans uppgift inte var att endast tillåta lämpliga elever att

ställa upp. Denna uppmaning kom från de administratörer och tjänstemän som ansvarar för ungdomsdemokratiprogrammen. Varje år finns det en viss rädsla att skolorna är tämligen selektiva med vilka de bedömer vara lämpliga kandidater. Detta sägs bero på skolans rykte. Man vill helt enkelt ha respektabla kandidater från sin skola. Tack vare denna erfarenhet, har man under årens lopp sänkt kraven från kommunens sida för att i största möjliga mån kunna nå fram till alla potentiella kandidater.

Lördagen den tolfte september inleddes kandidatträningen under ledning av en före detta ung borgmästare samt kommunens tjänstemän. Under denna sammankomst gavs bland annat enklare råd om hur man på ett enkelt och tydligt sätt kan nå ut med sitt budskap. Vidare redogjordes också för de etiska förhållningsregler som kandidaterna var tvungna att förhålla sig till. Bland dessa kan nämnas att det var förbjudet att tala illa om andra kandidater under de officiella delarna av valkampanjen. Anledning till detta var enkel, man ville helt enkelt inte att valkampanjen skulle kännetecknas av pajkastning mellan de olika kandidaterna. En annan etisk förhållningsregel var att kandidaterna inte skulle förstöra för varandra till exempel genom att ta ned någon annans affisch eller liknande. Det var dessutom rekommenderat att man vid valdagen höll sig borta från vallokalerna, allt för att kunna förhindra en eventuell debatt om påtryckningar vid vallokalerna.

Under kandidatträningen gavs också möjligheten att spela in en kandidatvideo som senare publicerades på Facebook och YouTube. Här talade kandidaterna om kärnan i deras politiska budskap och om deras visioner för framtidens Lewisham. Vidare togs fotografier för det officiella kampanjmaterial alla kandidater fick. Kampanjaterialet bestod av t-shirts, affischer, broschyrer samt klistermärken.

Efter kandidatträningen följde själva valkampanjen. Vissa av kandidaterna hade ställt upp i valet tidigare med varierande framgång. Merparten av de 29 ungdomarna var dock nybörjare i sammanhanget och hade liten kunskap om hur valkampanjen faktiskt gick till. För att nå ut till så många potentiella väljare som möjligt anordnades möjlighet att få tala inför de olika skolorna i kommunen. Kandidaterna fick anmäla sitt intresse för dessa tillfällen och bereddes därefter möjlighet att få tala om sin politik inför åhörare. Vid vissa tillfällen pågick två olika skolsamlingar vid samma

tidpunkt. På grund av detta hade kandidaterna ingen möjlighet att tala och bedriva kampanjarbete på alla skolor. Oftast fann man en lösning där man helt enkelt delade upp kandidaterna på två olika tillfällen. Utöver tal vid skolsamlingar organiserades också gatukampanjer där ett antal vuxna också närvarade. Vid dessa tillfällen delade kandidaterna ut kampanjmaterial till de potentiella väljarna och interagerade med dem i varierande grad.

Valkampanjen pågick i drygt en månad. Kandidaterna engagerade sig i olika utsträckning och omfattning under denna process. Under valkampanjen pågick också de vanliga måndagsmötena med ”de unga rådgivarna” som vanligt. Flera av kandidaterna använde även denna plattform för att kunna förmedla sitt budskap till andra engagerade ungdomar. Först mot slutet av kampanjperioden deltog dock merparten av alla kandidaterna på dessa möten. Det sista mötet som hölls var måndagen den tolfte oktober. Det var då endast två dagar kvar till valdagen och många av kandidaterna föreföll vara spända på det kommande valet. Uppslutningen var tämligen låg och frågorna som diskuterades handlade nästan uteslutande om det kommande valet.

Efter en intensiv period av kampanjarbete kom valdagen, onsdagen den fjortonde oktober. Under valdagen agerade jag valförrättare vid en större skola i kommunen. Dagen förflöt utan särskilda problem. Valresultatet presenterades redan dagen efter. Efter cirka sex timmars rösträkning och därefter kontrollräkning presenterades resultatet inför en stor skara kandidater, åhörare, politiker (däribland borgmästaren) och kommuntjänstemän. Till vinnare utsågs Emmanuel Olanyian som därmed blev vald till ung borgmästare i Lewisham 2015-2016. Till vice ung borgmästare valdes Hanna Dimtsu och till platserna i det brittiska ungdomsparlamentet valdes Saffron Worrell samt Melissa Rebke (se bilaga 2). Efter valcermonin följde några timmars samkväm i kommunhuset. Stämningen var av naturliga skäl generellt sätt väldigt positiv. Merparten av kandidaterna stannade kvar relativt länge medan andra lämnade sammankomsten tidigt. En del av kandidaterna som inte var lika framgångsrika var besvikna på resultatet. Somliga grät, andra var glada för vinnarna och de övriga kandidaternas skull.

5.2 Speciella händelser

Kampanjtal i skolan Deptford Green 17:e september.

Vi samlades utanför skolan Deptford Green i den norra delen av Lewisham. Området är känt dels för den tuffa stämningen och de många gängen i området, men också för de framgångsrika kandidaterna i valet till ung borgmästare. Totalt var åtta kandidater närvarande. Jag samtalade med flera av kandidaterna om hur de kände inför att stiga upp på en scen inför en massa främmande människor. Kandidat 1 beskrev att hon har erfarenhet av att stå på scenen sedan tidigare och sade därför att hon inte alls kände sig nervös. Kandidat 2 däremot beskrev sig som väldigt nervös och stod i ett hörn med sitt medhavda kladdpapper med talet nedskrivet. En av kandidaterna var elev på skolan, kandidat 3. Hon var mest nervös för hur hon skulle framstå inför sina skolkamrater. Hon var helt enkelt rädd för att göra bort sig. Kandidat 4 hade ställt upp i valet två år i följd. Stämningen var alltså något tryckt när vi slutligen kom in i den stora aulan. Många verkade dock finna sitt lugn genom att samtala med den medföljande kommundienstmannen. Han skojade med dem och gav dem enklare råd om hur de skulle presentera sig och sitt budskap. Kandidaterna fick hålla varsitt tal om cirka tre minuter vardera. Det visade sig att flera av dem var sämre förberedda, alternativt nervösa, eftersom endast tre personer höll tal som höll en längd över två minuter. Kandidat 1, 4 och 6 talade med en tydlig och stark röst inför de hundratals åhörarna. Det som skilde dem åt från de andra kandidaterna var deras sätt att interagera med publiken. Istället för att endast hålla sitt tal, engagerade de publiken och ställde frågor. Detta retoriska grepp verkade vara uppskattat då dessa kandidater var de som fick högst applåder efteråt. De ämnen som togs upp under talen rörde till mestadels kandidaternas vision för det framtida Lewisham. Flera av dem vill minska knivvåldet inom stadsdelen, något som under en lång tid har varit ett problem. Andra ville förse barn och ungdomar i stadsdelen med fler fritidsgårdar och någon ville införa obligatoriska kurser i första hjälpen som en del av läroplanen i kommunen. Efter själva talen gick vi sakta ut och samlades utanför skolans portar. Kandidat 3, som var elev på skolan, stannade kvar. Vi andra gick sedan mot närmsta busshållplats. Kandidaterna talade intensivt med varandra om vad som hade hänt. Kandidat 2 och 4 menade att de inte mindes något av händelserna inne i skolan på grund av deras nervositet. Det verkade som att kandidaterna stöttade varandra och gav varandra

positiv kritik inför nästa skolkampanj. De frågade mig hur jag tyckte att de hade presterat och var uppenbart intresserade av min åsikt. I rollen som praktikant svarade jag givetvis, trots att jag fann det något problematiskt att kombinera rollen som observatör med min i sammanhanget mer officiella roll som praktikant.

Möte med de unga rådgivarna 28:e september

Vid detta möte närvarade cirka 18 personer vilket var något färre än vanligt. Det kunde förklaras genom att flera av de äldre kandidaterna hade prov i skolan denna vecka. Mötet startade tämligen dramatiskt då kandidat 4 och en av de unga rådgivarna började bråka vilket ledde till att den unga rådgivaren lämnade lokalen. Jag befann mig utanför lokalen när den gråtande ungdomen sprang nedför trapporna. Av den anledningen fick jag endast återberättat för mig vad bråket berodde på. Det ska enligt utsago ha handlat om vem som skulle vara ordförande vid just detta möte då kandidat 4 menade att den unga rådgivaren saknade förmåga att hålla ordning i lokalen. Därefter följde en något spänd stämning innan mötet inleddes. Vid detta möte deltog endast jag och en av mina handledare vilket gjorde det svårt att upprätthålla talarordning och mötesstruktur. Mötena har generellt sett en informell karaktär vilket sägs gynna ungdomars kreativitet. Argumentet från kommundienstjänstemännens sida är att de då i större utsträckning kan få utlopp för sina åsikter och samtala med andra ungdomar på sina egna villkor. Genom att känna sig delaktiga kommer de också fortsätta engagera sig även i framtiden, både inom kommunen och inom andra organisationer.

Efter cirka 20 minuter, när min handledare lämnade möteslokalen för att svara på telefonsamtal, lämnades dagordningen helt åt sidan och flera informella samtal påbörjades istället. Gruppen närmast mig började prata om såväl skolan som om valet. Kandidat 9 sade högt att hon endast ställde upp i valet till ung borgmästare för att slippa skolan. Flera av mötesdeltagarna skrattade och gav henne tummen upp. Kandidat 10 satt med en för mig anonym åhörare och talade högt. De satt bredbent och gav ett intryck av att vara tämligen självsäkra när kandidat 10 bad om ordet. Han påbörjade en diskussion om huruvida någon ville ställa upp som hans medkandidat. Av reaktionerna att döma var det flera som ville prata med honom, efter mötet, och fortsätta den diskussionen. Jag märkte tydligt att kandidat 10 var en person med stor

auktoritet, speciellt framför de yngre kandidaterna och mötesdeltagarna. När han talade tystnade de andra utan att han behövde höja rösten och det verkade som att alla lyssnade aktivt.

Kampanjtal i skolan Forest Hill 7:e oktober

På grund av olika omständigheter kunde endast två kandidater närvara vid denna samling. Skolan hade tidigare aviserat att man hade begränsat med tid för att ta emot kandidaterna. Av den anledningen skulle de närvarande kandidaterna inte presentera sitt budskap utan endast informera om valet till ung borgmästare. Detta på grund av den fördel dessa två kandidater skulle kunna tänkas få genom att ensamma få tala inför en relativt stor skola. Man menade att detta kunde leda till konkurrens om väljarna på orättvisa villkor. Kandidat 1 och kandidat 4 närvarade och började hålla ett anförande om valet generellt samt ge information om en enkätstudie som det brittiska ungdomsparlamentet höll på att genomföra. Därefter, trots den tidigare uppmaningen, började de att ”kampanja” inför åhörarna. Båda kandidaterna höll förberedda tal som ledde till många applåder. Stämningen var uppsluppen och alla närvarande, inklusive lärarna på skolan, verkade tycka om kandidaterna. Av någon anledning dök ytterligare en kandidat upp i skolan, kandidat 10, som hade blivit informerad av kandidat 1 och 4 om samlingen på skolan. Av utrymmesskäl fanns inte möjlighet för honom att tala. Till en början verkade han ta det med ro och satt ned och lyssnade på de andra. Kandidat 2 nämnde då inför publiken att hon samarbetade med kandidat 10. Detta ledde till en närmast kaotisk stämning där folk började applådera, skrika och ropa hejaramsor. Det blev här väldigt tydligt att kandidat 10 föreföll vara omåttligt populär. Efter talen vände kandidat 10 sig till den medföljande kommundienstmannen och började diskutera lämpligheten i att endast två kandidater hade blivit inbjudna att tala. Kandidat 10 menade att detta egentligen var ett sätt att sätta käppar i hjulen på honom för att kommundienstmännen inte gillade hans kandidatur, något som tillbakavisades av tjänstemannen. Kandidat 10 avslutade med att säga att det inte spelade någon roll. Han avsåg vinna valet oavsett och avslutade med att säga att om han inte vann, skulle han anmäla den inträffade händelsen som valfusk.

5.3.1 Schema för utveckling

På sida 26 följer ett schema som beskriver kandidaternas utveckling över tid med nedslag i fyra tillfällen, två i början av valkampanjen, ett tillfälle i mitten samt ett tillfälle i slutet av kampanjen. Kandidaterna presenteras i nummerordning vilket kan avläsas i den första kolumnen i schemat. På grund av utrymmesskäl har texten i modellen förkortats något. Först redogörs för kandidaternas interaktion med andra, sedan utveckling av gruppidentitet och därefter retorisk förmåga. För att kunna beskriva utvecklingen, besvara forskningsfrågorna och därmed skapa kriterier för slutsatsdragning har jag valt att operationalisera de aspekter jag vill undersöka. Interaktion med andra ges värdena *låg grad av interaktion*, *medelhög grad av interaktion* samt *hög grad av interaktion* där låg grad av interaktion innebär att kandidaten uppträdde nervöst eller på annat sätt inte tog kontakt med andra människor både inom och utom gruppen. Medelhög grad av interaktion bestod i sporadiska samtal som inte var uppsökande. Vid hög grad av interaktion påvisade kandidaten istället en vilja att tala med andra samt förmedla sitt politiska budskap. Genom denna operationalisering sätt ges möjlighet att följa utvecklingen över tid avseende den första aspekten.

Gruppidentitet har givits värdena *bidrog negativt till gruppen*, *förhöll sig neutralt* samt *bidrog positivt till gruppen*. Värdet *bidrog negativt till gruppen* var situationer där individer visade en negativ attityd eller sökte konflikter. Neutrala var de som i viss mån deltog i gruppen men som inte gjorde någon aktiv insats. Om någon bidrog positivt till gruppen kan det ha bestått i stöttande av andra kandidater, ”peppande” samt att kandidaten försökte inkludera de som verkade vara utanför gruppen.

Retorisk förmåga har också givits ett antal värden efterföljt av en kort kommentar om deras prestation vid det aktuella tillfället. På detta sätt kan man sätta det givna värdet i kontext med kandidaternas prestation. Värdena är: *låg retorisk förmåga*, *medelhög retorisk förmåga* samt *hög retorisk förmåga*. Värdet låg retorisk förmåga gavs när kandidaten läste innantill eller talade väldigt kort med en sämre disposition av tiden. Medelhög retorisk förmåga var de som i viss mån läste innantill men som samtidigt visade utvecklade sitt tal under tiden. Hög retorisk förmåga innebär en stor

självständighet och självsäkerhet i framförandet som inte sällan var medryckande och föranledde stora applåder från åhörarna.

Tillfälle	Kand. 1	Kand. 2	Kand. 3	Kand. 4	Kand. 5	Kand. 6	Kand. 7	Kand. 8	Kand. 9	Kand. 10
17-18/9	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Neutral till gruppen - Låg retorisk förmåga	Låg grad av interaktion - Neutral till gruppen - Låg retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Negativ till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Neutral till gruppen - Låg retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Neutral till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Låg retorisk förmåga	- Medelhög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	Ej närvarande	Ej närvarande
23/9	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Positiv till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Neutral till gruppen - Låg retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Negativ till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Positiv till gruppen - Låg retorisk förmåga	Ej närvarande	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	Ej närvarande	- Låg grad av interaktion - Negativ till gruppen - Låg retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Neutral till gruppen - Hög retorisk förmåga
29/9	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Medelhög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Positiv till gruppen - Låg retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Positiv till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	Ej närvarande	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	Ej närvarande	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga
9/10	- Hög grad av interaktion - Neutral till gruppen - Medelhög retorisk	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Medelhög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Negativ till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Låg grad av interaktion - Neutral till gruppen - Låg retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Medelhög retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Positiv till gruppen - Hög retorisk förmåga	- Medelhög grad av interaktion - Neutral till gruppen - Låg retorisk förmåga	- Hög grad av interaktion - Neutral till gruppen - Hög retorisk förmåga

5.3.2 Utveckling - Interaktion med andra

I schemat ovan kan man följa utvecklingen hos kandidaterna med avseende på interaktion med andra. Merparten av kandidaterna hade lite eller ingen erfarenhet av politiskt arbete innan de ställde upp i valet till ung borgmästare hösten 2015. Kandidat 4, 9 och 10 hade dock kandiderat även tidigare.

Det visade sig tidigt vilka kandidater som hade en hög ambitionsnivå och också ett högt politisk självförtroende. De som utmärkte sig särskilt var kandidat 1, 4 och 10 vilka genomgående förde sig på ett vant och självsäkert sätt. Kandidat 1 hade dock ingen tidigare erfarenhet av politiskt arbete. Trots detta interagerade hon ständigt med såväl potentiella väljare, handledare och mig i rollen som praktikant. Hennes utveckling bestod inte i att gå från låg grad av interaktion, utan snarare från hög grad av interaktion till ännu högre grad av interaktion. Hon tog tydligt ansvar för sin kampanj och påvisade en hög grad av ambition genom sitt deltagande och genom att alltid vara förberedd. Trots sin ringa erfarenhet visade och påtalade hon att hon skulle göra allt för att vinna valet. I detta situationspolitiska sammanhang var detta påstående knappast kontroversiellt. Kandidaterna ställde upp i valet för att vinna, i varje fall merparten av dem. Andra kandidater påvisade en väldigt hög grad av utveckling. De allra flesta började med en låg grad av interaktion för allt i slutet av valkampanjen påvisa en hög grad av interaktion med andra. Detta kan ses i ljuset av kontexten och sammanhangets betydelse för den politiska socialisationen. Genom att deltagarna var tämligen fria i den bemärkelsen att de själva valde vilka kampanjtillfällen de ville medverka vid, sattes kandidaternas handlingar och interaktion i fokus. De hade förhållandevis få regler att följa så länge de uppträdde på ett professionellt sätt. Interaktionen med andra kom därför för många naturligt efter tid när man lär känna både sig själv, handledarna och de andra. Kandidat 2 och 3 började med att uppträda nervöst och gav ett tillbakadraget intryck. Samtidigt påvisade de en hög grad av ambition eftersom de var närvarande och stålsatte sig, trots den ibland uttalade rädslan att interagera med andra, särskilt potentiella väljare. Genom sin vilja att nå framgång i valet lärde de sig med tid att bemästra olika situationer och man kunde i deras handlingar se hur deras självförtroende ökade efter tid. Ett exempel på detta var att både kandidat 2 och 3 självmant började uppsöka potentiella väljare för att berätta mer om sina respektive kandidaturer. Dessa samtal

föreföll vara fruktsamma och jag observerade hur deras ansiktsuttryck förändrades från de första väljarmötena, där de såg plågade ut, till de sista där de föreföll vara väldigt nöjda.

Den enda kandidat som inte påvisade någon utveckling gällande interaktion med andra var kandidat 5. Vid ett enskilt tillfälle syntes hon tala obehindrat med de andra kandidaterna och handledarna. Hon gjorde däremot inga försök till att kommunicera med väljarna. Detta faktum kan inte beskrivas med en låg ambitionsnivå. Kandidat 5 närvarade vid majoriteten av de sammankomster som anordnades och verkade jobba på att utveckla sina förmågor. Av särskild vikt verkade vara när mikrofonen vid ett skoltal slutade fungera. Kandidat 5 beskrev i efterhand att hon hade upplevt detta som oerhört stressande och ville helst av allt vilja kliva av scenen. Trots hennes till synes stora ambition verkade hennes självförtroende vara fortsatt lågt över tid.

Vid flera tillfällen kunde man tydligt se att kandidater gav varandra tips om hur man bäst sökte upp potentiella väljare. De med lägre grad av interaktionsförmåga iakttog och drog lärdom av de kandidater som påvisade en högre grad av interaktion. Vänner, eller åtminstone medkandidater, verkade vara av särskild betydelse för den politiska socialisation som skedde under valkampanjen. Kandidaterna lånade uttryck och fraser av varandra – medvetet eller omedvetet.

5.3.3 Utveckling - Gruppidentitet

Gruppidentitet är givetvis svårt att analysera om man endast utgår från de individuella insatserna av kandidaterna. Istället bör man fokusera på den allmänna relationen mellan kandidaterna i fråga och kandidaternas enskilda insats för att bidra till den. Redan innan valet fanns en inarbetad gruppidentitet bland flera av kandidaterna. Några kände varandra sedan tidigare och några av dem hade varit aktiva i de unga rådgivarna. Av den anledningen fanns det kandidater som tidigt under valkampanjen som kände sig bekväma med de andra i gruppen. Andra, till exempel kandidat 3, 5 och 6 hade i början svårt att anpassa sig till det sammanhang och rum som gruppen innebar. De kämpade med detta och efter tid kom de dock att ingå engagera sig i gruppen och blev till slut en del av den. Vad gäller gruppidentiteten verkade det alltså

finnas ett samband mellan påvisad ambition, självförtroende och grad av utveckling. Handledarna lade sig inte i hur gruppen samarbetade. De gav endast rådet att inte tala illa om varandra eftersom detta skulle gynna alla kandidater. De allra flesta kandidater förhöll sig väl till detta. Andra, till exempel kandidat 4 och 10 valde istället att gå sina egna vägar. De händelser som visade sig vara avgörande för deras roll i gruppidentiteten finns beskrivna under avsnittet speciella händelser. Båda kandidaterna kan i sammanhanget anses vara tämligen dominanta. Genom att bryta mot gruppens normer, ställde man sig självmant utanför den övriga gruppen. Det situationspolitiska sammanhanget och den allmänna stämning som fanns medgav inte handlingar som kunde uppfattas som provocativa. De strategier som följde bestod oftast i att försöka påverka gruppen negativt alternativt att uppträda på ett dominant och självsäkert sätt. Huruvida dessa strategier var på förhand uttänkta kan jag som observatör inte veta. Enligt den teoretiska definitionen av ambition föreföll kandidat 4 och 10 inte vara ambitiösa vad gäller utvecklande av gruppidentiteten eftersom de ofta verkade agera på impulser. Eftersom både kandidat 4 och 10 hade ställt upp i valet till ung borgmästare tidigare, hade de redan kunskap om bland annat handledarnas karaktärer och de få förhållningsregler som fanns.

Den övriga gruppen i helhet erfor också vissa förändringar. Från att ha varit en inkluderande grupp där alla skulle känna sig välkomna och arbeta tillsammans utvecklades en stämning där kandidater allierade sig med varandra med det uttalade målet att vinna valet. Kandidat 1 och 10 allierade sig och på detta sätt förändrades dynamiken i gruppen. Stämningen blev något spänd eftersom de övriga kandidaterna började tvivla på sin egen förmåga när två till synes duktiga kandidater blev mer tävlingsinriktade. Man kan här se hur rummet och kontexten förändras genom att handlingar som tidigare bröt mot de etablerade normerna nu istället accepterades. Det bildades två skikt inom gruppen som bidrog olika till gruppidentiteten, en grupp som ville vinna till varje pris och en mer lågmäld grupp som anpassade sig efter den första. Valet till ung borgmästare gick från att vara en rolig och givande process till att mest bestå i en konkurrenssituation om väljarnas röster. Valet kom i slutet allt mer att likna en valkampanj för vuxna.

5.3.4 Utveckling - Retorisk förmåga

Retorisk förmåga var den aspekt av kandidaternas utveckling som var tydligast, och därmed enklast, att redogöra för. Flera av kandidaterna presterade på topp redan från början medan andra behövde stor hjälp av ”fusklappar”. Särskilt utmärkande var kandidaterna 1, 8 och 10 som tog publiken med storm vid de första skoltalen. De hade ett sätt att engagera åhörarna för att på så sätt kunna få fram sitt budskap. Ett exempel var när kandidat 10 inledde med att fråga publiken: ”Hej! Vet ni vem jag är?” varpå publiken började jubla. Det var tydligt att han var välkänd bland eleverna på skolan. Utvecklingen hos de kandidaterna med högst retorisk förmåga var relativt liten. Kanske för att de redan besatt den kunskap som krävdes för att få en publik uppmärksam och därmed också hade ett högre självförtroende. Självförtroendet var tydligt när kandidaterna med högst retorisk förmåga tog sig an de utmaningar som föreställs någon som vill förmedla ett politiskt budskap. Några av dem har lärt sig bemästra denna teknik, vilket kan knytas an till att politisk självförtroende kan utvecklas genom upprepade försök, ”övning ger färdighet”.

De kandidater som i början hade låg retorisk förmåga blev med tiden bättre. Alla kandidater, särskilt de mindre erfarna, påvisade en hög grad av ambition. Många, däribland kandidat 2, 3 och 5, berättade att de hade tränat mycket hemma. Kandidat 2 sade bland annat: ”När jag står där framför alla vill jag ju inte göra bort mig. Jag får helt enkelt träna mer hemma”. Detta citat är talande för den attityd flera av kandidaterna hade. De ville helt enkelt bli bättre talare och de insåg att de därmed var tvungna att träna. Detta tecken på ambition gällde alla med undantag för kandidat 9. Hon verkade vara oförberedd alla de gånger hon framträdde framför publik och hon hade tidigare sagt att hon endast ställde upp för att kunna vara ledig från skolan. Trots detta deltog hon i flera av de aktiviteter som anordnades. Det gick inte att se någon utveckling av den retoriska förmågan hos denna kandidat. Kandidat 5 hade heller ingen utveckling. Detta kan dock inte beskrivas med brist på ambition, däremot i viss mån av en brist på politiskt självförtroende. Kandidat 5 uttryckte ständig en oro inför hur hon skulle prestera om hon blev vald till ung borgmästare. Denna form av oro tog sig uttryck i att hon ”skojade bort” sin kandidatur som hon trots allt verkade vara helt seriös med. Huruvida detta var en sorts försvarsmekanism är givetvis svårt att avgöra

men hon påvisade helt klart en brist på politiskt självförtroende, vilket diskuteras i Fox och Lawless artikel (2005).

Återigen visar sig rummet och kontexten ha betydelse för kandidaternas handlande. Att hålla ett tal i en skola är en speciell och för flera kandidater påfrestande miljö. Deras handlingsutrymme var därför något begränsat. Kandidat 8 försökte sig på ett retoriskt grepp som visade sig fungera relativt dåligt. Kandidaten försökte sjunga en sång om rättvisa, inför en hel skola, vilket ledde till att stämningen blev något uppjagad och flera i publiken började skratta. Därefter hade hon svårt att få grepp om situationen. De efterföljande talen hade hon istället bytt strategi, vilket visade sig fungera bättre. Detta kan ses både som ett exempel på målmedvetenhet och den kontextuella betydelsen för socialisationen. Kandidat 5 bytte strategi när hon märkte att ingen annan kandidat använde sig av den typen av retoriskt grepp. Hennes retoriska förmåga utvecklades sedan till det bättre när hon byggde upp sina tal efter samma modell som de andra. Intressant var att de kandidater som påvisat högre grad av politisk självförtroende var de som vågade testa nya saker och var också de som lyckades engagera publiken bäst.

5.3.5 Utveckling - Sammanfattning

Under de tre ovanstående rubrikerna har man kunnat följa utvecklingen hos kandidaterna under valkampanjen. Bland annat redogjordes för schemat för utvecklingen. Sammanfattningsvis kan man se hur vissa kandidater lyckas bättre än andra. En del personer, till exempel kandidat 5, påvisar i stort sätt ingen utveckling alls medan andra, till exempel kandidat 1, påvisar höga nivåer på alla tre aspekterna. Man har också kunnat följa hur utvecklingen av gruppidentitet förändrades då en del kandidater blev mer tävlingsinriktade. En observation är att ambition i de flesta fall verkar ha påverkat kandidaterna utveckling positivt och också stärkt deras politiska självförtroende, även om denna uppsats inte kan förklara eventuella samband.

6. Slutsatser

Syftet med denna beskrivande uppsats var att undersöka hur kandidaterna i valet till ung borgmästare i Lewisham utvecklades i valkampanjen med tre forskningsfrågor som rör interaktion med andra, gruppidentitet samt retorisk förmåga. Genom en observationsstudie där kandidaterna följdes över tid har ett schema för deras utveckling upprättats. Vidare presenterades också möjligheten att de ungas handlande kan analyseras med hjälp av Anderssons (2013) modell för situationspolitisk socialisation vilket innebär att deras handlande begränsas, eller möjliggörs, av den kontext de befinner sig i. Under avsnittet resultat och analys redogörs för kandidaternas utveckling över tid, dels genom det ovan nämnda schemat och dels genom en skriftlig, mer analytisk redogörelse. Eftersom det inte finns någon tidigare forskning i likhet med denna uppsats, finns heller inga resultat att jämföra med. Tidigare forskning har främst försökt förklara varför individer engagerar sig politiskt samt vilka motiv och ambitioner de har genom att kontrollera statistiska samband.

Som nämndes under syfte och frågeställningar ämnade jag beskriva vad som hände under valkampanjen efter att ha anlagt tre specifika forskningsfrågor. Flera av kandidaterna har påvisat en hög grad av ambition och har också utvecklats över tid vad gäller interaktion med andra, gruppidentitet samt retorisk förmåga. Nedan redogörs för slutsatser för var och en av de tre specifika forskningsfrågorna. Slutligen diskuteras generella observationer som visas i denna uppsats samt uppsatsens inom- och utomvetenskapliga relevans.

Hur utvecklades då kandidaterna vad gäller deras interaktion med andra under valkampanjen? Först om främst kan nämnas att kandidaterna i de allra flesta fall påvisade en positiv utveckling av förmåga. Många kandidater, speciellt de som var nya, började relativt nervöst och hade svårt att ta kontakt med andra människor, framförallt med potentiella väljare. En del kandidater påvisade dock en hög grad av självförtroende och hade inte alls några problem med att ta kontakt med nya människor. Dessa individer var ofta de som ställt upp i valet tidigare. Om man utgår från Levys (2013) resonemang om att ”övning ger färdighet som ger självförtroende”, verkar alltså finnas ett samband mellan politiskt självförtroende och erfarenhet. Detta

är något som jag föreslår för vidare forskning att försöka studera närmare eftersom denna uppsats inte kan kontrollera för sådana samband. Intressant är dock att de som påvisade ambition också i de allra flesta fall blev bättre med tiden, med ett undantag. Återigen verkar det som att det finns ett observerat samband mellan politisk ambition och utveckling som politisk kandidat.

Vad gäller hur kandidaterna utvecklar sin gruppidentitet under valkampanjen, visar resultatdelen att gruppidentiteten förändras relativt kraftigt med tidens gång. Från början verkade gruppen inkluderande till samtliga kandidater och de flesta var välvilliga till att skapa en gemensam identitet och påvisade en hög grad av ambition. Efter tid, närmare bestämt i slutet av valkampanjen, händer dock något. De som under tidens gång har påvisat hög politisk ambition och högt politiskt självförtroende är de som så småningom väljer att gå utanför gruppens ramar i takt med att valkampanjen blir mer tävlingsinriktad. Om detta beror på valkampanjen i sig, eller om det beror på kandidaternas inställning till den (tävlingsinstinkt), är dock oklart. Intressant är däremot att det faktiskt händer, att kampanjen blir mer tävlingsinriktad. De kandidater som väljer att inte förhålla sig lika tävlingsinriktat till kampanjen bildar istället en egen grupp där de stöttar varandra. Slutsatsen är att tävlingsinriktningen inte gynnar alla kandidater och man kan därför diskutera huruvida denna utveckling är positiv och inkluderande, något som är målet med denna typ av projekt.

Utvecklingen av retorisk förmåga var den som till synes var enklast att observera. Återigen visade flera kandidater att de i början var nervösa, vilket eventuellt kan förklaras av brist på politiskt självförtroende. Andra kandidater presterade väldigt högt redan från början. Min slutsats på forskningsfrågan om utvecklingen av denna förmåga är att de som visade en hög grad av ambition och inte lät sig nedslås av eventuella nederlag också utvecklades positivt, återigen med ett undantag. Kandidaterna genomgick en socialisationsprocess där de efter tid lärde sig vad som krävdes för att bli en framgångsrik politisk kandidat med avseende på att få fram sitt politiska budskap inför åhörare.

En generell slutsats är att de som gick in i valkampanjen med ett redan högt självförtroende och erfarenhet hade en klar fördel gentemot de andra kandidaterna eftersom de hade lättare att anpassa sig och sin kandidatur efter omständigheterna.

Det hade därför varit oerhört givande att återkomma till Lewisham för att se om kandidaterna väljer att ställa upp i valet igen, och i så fall om de har utvecklats sedan sist. Det hade också varit intressant att se huruvida kandidaterna "behåller" de förmågor de har utvecklat under valkampanjen eller om de försvinner efter tid. Detta är speciellt intressant eftersom den situationspolitiska socialisationen påtalar vikten av att analysera politisk socialisation utifrån det specifika rummet och kontextens betydelse. Kanske är självförtroende och ambition knutet till en specifik situation eller till en specifik gruppidentitet? Valkampanjen är som tidigare nämnt en speciell situation där målet för de allra flesta är att vinna ett politiskt val. Kanske hade jag behövt mer tid i Lewisham, med kandidaterna, för att också kunna beskriva deras vidare utveckling.

Man kan också säga att projektet Young Mayor of Lewisham är framgångsrikt. Man lyckas få kandidater att engagera sig, trots att man befinner sig i en stadsdel som tillhör de mer, men inte mest, socialt utsatta i London. Projektet är också viktigt för att det lyckas skapa en utveckling av såväl retorisk förmåga som interaktion med andra samt gruppidentitet bland de flesta kandidaterna. Även om man bedömer att projektet inte har något egenvärde i sig, kan man i alla fall, genom min beskrivning, konstatera att deltagarna utvecklas positivt, med undantag för gruppidentiteten. Detta är en del av uppsatsen utomvetenskapliga relevans. Uppsatsen visar att detta projekt är framgångsrikt för att träna unga medborgare till politiska kandidater. Kanske får man också liknande resultat i andra fall. Här öppnas också upp för vidare forskning: Hur påverkas individer över tid av deltagande i demokratiprojekt i ung ålder och vilka konsekvenser får det för samhället?

Sammanfattningsvis kan jag konstatera att uppsatsens tre forskningsfrågor har besvarats. Kandidaterna har i många fall gått från att vara nervösa och osäkra till att bli tränade och självsäkra politiska kandidater. Det skall dock här tilläggas att uppsatsen inte gör några anspråk på att presentera en absolut sanning. Som tidigare nämnts finns en rad olika fenomen och samband som inte kan kontrolleras för, bland annat allt som hände utan min vetskap och/eller vad kandidaterna egentligen tänkte. Resultaten är dock talande för vad som hände under valkampanjen. Slutsatserna är att kandidaterna i de allra flesta fall utvecklas positivt under tiden (se ovan samt schema för utveckling). De utvecklas vad gäller de tre aspekterna: interaktion med andra,

gruppidentitet samt retorisk förmåga. Vissa utvecklades mer än andra. Detta kan delvis analyseras med hjälp av teorier kring politisk ambition samt politiskt självförtroende. Det verkar finnas ett samband dem emellan vilket kan vara ett bidrag till forskningen att vidare undersöka. Samtidigt har modellen för situationspolitisk socialisation varit till stor hjälp för att analysera speciellt gruppidentitet samt individernas och gruppens handlingar och utveckling. Av särskild vikt kan nämnas att de kandidater som tidigare ställt upp i valet var de som visade sig påverka gruppidentiteten negativt. Ett antal frågor för vidare forskning har också framträtt och det hade därför varit intressant att göra fördjupade studier av detta slaget där man följer politiska kandidater över tid. Det finns enligt tidigare forskning anledning att tro att kandidaterna kommer vara engagerade i relativt hög grad som vuxna medborgare. Kanske kan denna beskrivande uppsats vara en pusselbit i att förstå hur politiska kandidater utvecklar sina förmågor, speciellt i tidig ålder, vilket är en del av uppsatsens inomvetenskapliga insats för statsvetenskapen och som kan knytas an till det större vetenskapliga problemet som nämns i uppsatsens inledning. Vidare forskning behövs för att kunna kontrollera för samband mellan olika variabler såsom kön, bakgrund och ålder, något denna uppsats varken kan, eller har för avsikt att göra.

Referenser

Böcker

Alvesson, Mats & Skjöldberg, Kaj. (2010) *Reflexive Methodology. New Vistas for Qualitative Research*. Upplaga 2. London: Sage Publications Ltd.

Esasiasson, Peter., Gilljam, Mikael., Oscarsson, Henrik., Wängnerud, Lena. (2012) *Metodpraktikan – Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Upplaga 4:1. Stockholm: Nordsteds Juridik AB

Giddens, Anthony. (2007) *Sociologi*. Upplaga 4. Lund: Studentlitteratur

Marshall, Catherine & Rossman, Gretchen B. (2015) *Designing Qualitative Research* Upplaga 6. Thousand Oaks: Sage Publications Inc,

O'Reilly, Karen. (2009) *Key Concepts in Ethnography*. Upplaga 1. London: Sage Publications Ltd

Wolcott, Harry. (1994) *Transforming Qualitative Data: Description, analysis and interpretation*. Upplaga 1. Thousand Oaks: Sage Publications Inc.

Doktorsavhandlingar

Andersson, Erik. (2013) *Det politiska rummet. Villkor för situationpolitisk socialisation i en nätgemenskap av och för ungdomar*. (Doktorsavhandling, Örebro Studies in Education 36, Örebro Studies in Educational Sciences with and Emphasis in Didactics 4) Örebro: Örebro Universitet

Sohl, Sofia. (2014) *Youths political efficacy: sources, effects and potentials for political equality*. (Doktorsavhandling, Örebro Studies in Political Science 37), Örebro: Örebro Universitet

Öhberg, Patrik. (2011) *Politiker med karriärambitioner – en omöjlig självklarhet. En studie om karriärambitionernas betydelse i den representativa demokratin* (Doktorsavhandling, Göteborg Studies in Politics 125) Göteborg: Göteborgs Universitet

Artiklar

Brady, Henry E. Verba, Sidney., Lehman Schlozman, Kay. “Beyond Ses: A Resource Model of Political Participation” (1995), *The American Political Science Review*, Vol. 89, No. 2, s. 271-294

Fox, Richard L., Lawless, Jennifer L. “To run or not to run for office: Explaining nascent political ambition” (2005), *American Journal of Political Science*, Vol. 49, No.3, s. 642-659

Fox, Richard L., Lawless, Jennifer L. “Uncovering the origin of the gender gap in political ambition” (2014), *American Political Science Review*, Vol. 108. No.3, s. 499-519

Levy, Brett LM. “An Empirical Explanenation of factors related to adolescents’ political efficacy” (2013), *Educational Psychology*, 33:3, s. 357-390

Elektroniska källor

London Borough of Lewisham, Lewisham Council (2012)

“2011 Census Second Release” Hämtad 2015-11-28 från:

<https://www.lewisham.gov.uk/inmyarea/Documents/2011CensusSecondReleaseDec2012.pdf>

Bilaga 1 - Kandidatkodning

Kandidat 1: Flicka, cirka 15-17 år gammal. Utåtriktad förstagångskandidat

Kandidat 2: Flicka, cirka 14-16 år gammal. Nervös förstagångskandidat

Kandidat 3: Flicka, cirka 14-16 år gammal. Nervös förstagångskandidat

Kandidat 4: Flicka, cirka 16-18 år gammal. Själsäker veteran

Kandidat 5: Flicka, cirka 14-16 år gammal. Nervös men ambitiös förstagångskandidat

Kandidat 6: Flicka, cirka 13-15 år gammal. Utåtriktad förstagångskandidat

Kandidat 7: Flicka, cirka 15-17 år gammal. Tillbakadragen förstagångskandidat

Kandidat 8: Flicka, cirka 15-17 år gammal. Utåtriktad förstagångskandidat

Kandidat 9: Flicka, cirka 16-18 år gammal. Oengagerad veteran

Kandidat 10: Pojke, cirka 16-18 år gammal. Tävlingsinriktad veteran.

YOUNG MAYOR OF LEWISHAM

DECLARATION OF RESULT OF ELECTION

Date of Election: 14th October 2015

I, Kath Nicholson, being the Returning Officer for the Young Mayor for Lewisham election held on 14th October 2015, do hereby give notice that the number of first and second preference votes recorded for each Candidate listed below is as follows:-

Name of Candidate	First Preference Votes	Second Preference Votes	Total Votes
OLANIYAN	1,883	863	2,746
DIMTSU	1,051	578	1,629
WORRELL	774		774
REBKE	608		608

The number of ballot papers rejected was as follows:-	First Count	Second Count
Spoilt papers	354	6

I hereby declare that

OLANIYAN	Emmanuel	is elected Young Mayor for Lewisham
DIMTSU	Hanna	is elected Deputy Young Mayor for Lewisham
WORRELL	Saffron	are elected to represent the London Borough of Lewisham
REBKE	Melissa	at the UK Youth Parliament

and that

Pupils: 17,260

Ballot Papers included in Count:

9,624

Turnout: 55.76%

Dated: 15th October 2015

Returning Officer:

Kath Nicholson